

Sexagesimae

Markus 4,26-32

af Elof Westergaard

Sisyphos' velsignelse

Forfatteren Theodor Kallifatides fortæller i sin fine lille bog *Ännu ett liv* (2017) om sin ven, der arbejdede hårdt hver eneste dag. Vennen stod op kl. fire om morgenen for at gå ud at købe blomster til salg i butikken, og han arbejdede til kl. ni om aftenen. Efter aftensmaden satte han sig foran fjernsynet og hans kone måtte hver aften vække ham så han fik børstet tænder, inden de gik i seng. Alle dage samme rutine.

En dag sagde forfatteren Kallifatides til ham: Du ligner Sisyfos. Blomsterhandleren kendte ikke myten om Sisyfos, så forfatteren måtte fortælle ham den gamle historie om, hvordan guden straffede Sisyfos. Den stakkels mand måtte rulle en stor sten op stenen op af bjerget, for så at se den rulle ned igen, når han havde slæbt den til toppen. Og så måtte han begynde igen, dag efter dag.

Sisyfosmyten gjorde et sådant indtryk på blomsterhandleren, at han en dag sendte en anden ud efter blomsterne tidligt morgen. Han selv gik i stedet en tur. Han iagttog mødrene lege med deres børn i parken. Han gik ind et sted og drak en kop kaffe, spiste siden en pølse med brød og gik derpå ud på kirkegården. Der sad han en tid og kiggede på de levende, som gik forbi, og tænkte på, at de også en dag ville komme til at ligge under jorden. Så fik han nok og gik tilbage til sit arbejde. Og som han siden sagde til Kallifatides: "Du har ikke forstået Sisyfos myten. Gud straffede ikke Sisyfos. Tværtimod, Gud forbarmede sig over ham. Mennesket er ikke noget uden sit arbejde, uden et virke.". Forfatteren, som er langt oppe i halvfjerserne må give ham ret. Det er godt uanset alder og kræfter at have et dagligt virke, hvad enten det er på en arbejdsplads eller derhjemme.

Jesus lægger dertil i lignelsen i dag en ekstra betydning til menneskets arbejde, når han sammenligner Guds rige med en mand, der tilsår jorden, sover og står op, nat og dag, passer sin jord.

På den ene side vokser afgrøden op per automatik, på den anden side er der også brug for menneskets hænder og arbejde. De to jorden og mennesket indgår i en symbiose. Jorden er fuld af grokraft, og mennesket har hænder til at passe afgrøderne og siden høste dem. Hvad Jesus lægger til, er i dobbelt forstand håbet om, at vi mennesker kan bruges. Der er brug for vore hænders værk, og tænk sig både jorden og vi kan bruges til at tale om Guds rige! Jesus siger jo: "Med Guds rige er det ligesom med en mand, der har tilsået jorden...". Amen.

Biskop Elof Westergaard

DK 6760 Ribe

eve(at)km.dk